

MASTER NEGATIVE NUMBER

6016.69

*போர்வாள்
வாள் 5, வீச்சு 2
September 08, 1951*

Record no. 2368

Pōrvā!

Vā! 5, vīccu 2

September 08, 1951

Record no. 2368

9/9/1951

AGENT: KALAINESAN
Opp. Russell Market,
BANGALORE CANIT

வாள் 5 வீச்சு 2
8-9-51 சனிக்கிழமை
ஆசிரியர் கள்:
காஞ்சி, மணிமோராயர்
ரா. இளஞ்சேழியர் B.A.Hons
அனை ஆசிரியர்:
காஞ்சி கல்யாணசுந்தரம்
விலை 2 அணு

“தென்றலே! விசாதே!”

தென்றல் பார்த்த நீ
விசாதே என்று சொன்னால்,
தேவியா மலா போய்விடுமே?
வெண்ணிலாவை நோக்கி
“வீவே, நீ குளிர்ச்சியாய்
இருந்தா” என்று கட்டினாயிடு.
உன் அந்தப் பண்பு மாறியா
போய்விடு?

திரவண அழைத்து, ஞாயிரே
நீ உலகுக்கெல்லாம் ஒளி
தார்த்த என்று ஆணை பிறப்பித்
தல், அந்த ஆணைக்கு இணங்கி
அதன் ஒளி மலையே! போய்
விடு?

அகைகடலை விளித்து, கடலே
கொந்தளிக்காதே என்று
நாதே பிறப்பித்தால், அந்தத்
நாதைக்கு ஒப்புக்கொண்டு,
உன் தன் கொந்தளிப்பை
நிறத்தவா செய்யும்?

அதுபோலத்தான், திராவிட
முன்னேற்றக் கழகத்தைப்
பார்த்து, ஆட்சியாளர்கள், “கழ
கையி மூட்டாமல் பிடுக்கையை விராட்
தப் பகுத்தறிவைப் பாப்பும்
முனிதமான் பணியதனைப் புரி
வக் கூடாது நீ” என்று 144
பிறப்பித்துவிட்டால், அதற்காக
மூலம், தன் புணியை நிறத்
தவா செய்யும்?

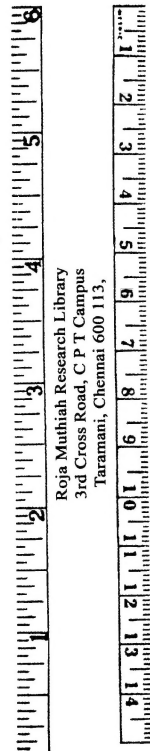
இனிமையாக விசுவத் தென்
மலின் இப்படி, குளிர்ச்சியாய்
இருப்பது வெண்ணிலாவின்
இயற்கை. உலகுக்கெல்லாம்
ஒளி தருவது திராவணின் கட

மை, கொந்தளித்தக்கொண்டே
இருப்பது அகைகடலின் பன்
பாடு எவர் எதிர்த்தாலும்,
எவர் பகைத்தாலும், எவர்
(16-ம் பக்கம் பார்க்க)

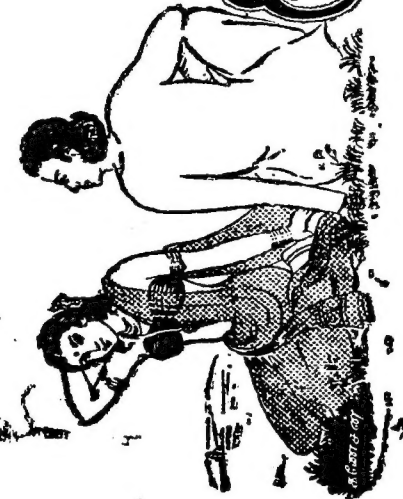
தடையை மீறிக் கைதாகிய

“போர்வான்” தடையாசிரியர்
காஞ்சி, கல்யாணசுந்தரம்

Raja Muthiah Research Library
3rd Cross Road, C P T Campus
Taramani, Chennai 600 113.

ஐந்தாம் பகுதி
கெண்டையைக் காட்டி!.....

[illegible]

ஒண்டவந்த பிடாரிக்கு ஊர்ப் பிடாரியை விரட்டுவதில் ஒரு இன் பம்! பட்டம், பதகி, செல்வம், செல்வாக்கு ஆகியவை, தான் மட்டுமே போர்த்திக்கொள்ள வேண்டிய போர்ச்சுவைகள் என்று எண்ணிக்கொண்ட மனிதர்கள் உண்டு.

மாற்றுஇனுவன் மேன்மையான நிலைவிலிருப்பதைக் காணச் சகியாது அவர்களுக்கு! அவனைப் போலவே தாமும் மேன்மையான நிலையையடைபு முயற்சிக்க மாட்டார்கள்! அவனை அந்த இடத்திலிருந்து நீக்கித்தாங்கள் அந்த நிலையைப் பெறுவதற்குப் பெரும் பரடனுபவிப்பார்கள்! பலப்பல திட்டங்கள் தீட்டுவார்கள்! பச்சேசாந்திகளாக மாறுவார்கள்! பசுத்தேரால் போர்த்த புலிகளாகக் காட்சிதருவார்கள்! ...

ஒரு தகப்பன் தன் அன்புமகனை அதிகமாக நேசித்து அவனைச் செல்வமாக வளர்த்தால், அவன் வீட்டுநாய் அந்தத் தகப்பன் மீதே

அவன் இவ்ஞ்சமாக அளித்திருக்க
மாட்டான்! ஆம். அவன் அளித்த
இவ்ஞ்சம் பண் உருகிலே அல்ல
வேறொரு உருகிலே இருந்தது!.....
அது ஒரு விசித்திரமான, விந்தை
தரும் வகையான சையுட்டு!..

ஆம். கெண்டைபக் காட்டி
விறுபைப் பிடிக்கும் குழ்ச்சி!.....
என்ன? ...வினாக்கள் வீணாயின!...
வினாக்காது!...

மாணவியினர்... மையப்பாலை
மேலான கிரிப்பு...
இவைதான் மணி அட்ட
கொண்டிருந்தவளை, மணி
தரித்த மன்னரின் மந்திரியை
வைப்பாடு அமரச் செய்யுள்...

மகன் மீதா பொறுமை கொள்
ளாகு! ஆனால் "மனிதனுக்கு"
அந்த உயர்ந்த பண்பு கிடையாது!.....

நஞ்சு! நன்!—வஞ்சகத்தின் உறைவிடம் அவன்! பஞ்சத்திற்குக் களிறுதபரம்பரையினன்! கொஞ்சிக் கொஞ்சிக் குலாவான்! கொஞ்சம் ஏமாந்தால் மஞ்சைக் கக்கி விட்டுச் சென்றிடுவான்! கொஞ்சிக் கொஞ்சிப் பேசி மெஞ்சை நெகழ்ச் செய்வான்! துரோகத்தினுவினியாடல் நடத்தவான்!.....

ஆந்த ஒட்டகத்திற்கு இடம் கொடுத்து விட்டார் வேந்தர்!—கொடுக்கச் செய்து கொண்டான் ஆதையவன்!—தன் சாகசப் பேச்சால்! சாகசமான நடப்பால்!.....

முல்லையாண்டின் மூலையோன்றி லுள்ள சிற்றூரின் குட்டத் தெருக் காளிக் கோவிலொன்றில் பெருச் சாளிகளோடு போட்டிபிட்டு, மணியாட்டி வசிறு வளர்த்து வந்ததால், அவன், தந்திரத்தால், குழ்ச்சியால் அரசைபயிலும் அடியெடுத்து வைக்க முடிந்தது! அங்ஙனம் முன்னேறியவது கடினமானதொரு காரியமல்ல! ஆனால் ம் போன்றிருக்கு அது முடியாத காரியமாகிறது, மனச்சாட்சியென்று ஒன்றிருப்பதால்.

பதவியினைப் பெற பூசான் கை
யாண்ட வழி என்ன தெரியுமா?...
கையூட்டு கொடுத்தான் கயவன்!...
அர்ச்சனை செய்து மணியாட்டிப்
பணம் சம்பாதிக்கும் பூசனுக்குக்
கையூட்டு அளிக்கப் பணம் ஏதென்
கிறது?...பணம் அவ்விடம் கை
யூட்டு தளக்கும் அளவில்லாமல்
தான் இருந்தது! அவ்விடம் பணம்
அதிகமாக இருந்திருந்தாலும் அதை

"சரி..."—அவசரமாக ஒடினான்.
மயக்கம், அவர் ஒடுவதைப்
பார்த்து இளையாசைச் சிரித்தான்.
ஆசைத் தன்.

செஷப்புதருக்கு வெளியே
செஷப்புதரு ஒரு காரிகையின்
மேல் செறிந்துகொண்டிருந்தது.
மெச்சன் அதைப் பார்த்துவிட்
தான், அணங்கென்பதை அந்த
கார்டான் ஆண்கள் பச்சை
பட்டுப்பட்டுப்படுவது கரிப
புத்தி அழகக் கோதிவிட்டுப் பளிக்கு
பார்க்கத் துடித்தான்
மச்சன்மான் வேட்டைக்கொரு
வகை, மங்கையவளை
வகை. அருகேயிருந்த ஒரு
பேரோஜாச் செடியிலிருந்து
பைக்கிள் கிள்ளி அதை முகர்
புத்தம் குளிர்த்து, தீயை
தப்பித் தப்பித் தப்பித் தப்பித்
அவன் மன்னே மொளன்
நின்றுகொண்டிருந்தான்.
மெல்ல கிணத்தான். வந்ததை
மெச்சென்று திரும்பினான். தடம்
மொளன் காதல் மணம் கமழ
புத்தான்! கிரித்தான்! கிரித்தான்.
மெல்லிப்பாளின் செல்லிபுனைக்
கண்டு சொகுஷித்தான் செம்மல்
வாயின் பாகுப்பேச்சைக் கேட்
ததுத்தான்.

"மான் வேட்டைக்கு வந்தேன்!
.....கவரி மாணுக்கும், காரீகைக்
கூடும் பேதமறியாது....." புன்னகை
பெழும் பேசிக்கொண்டே அரி
வயை அணுதின அமைச்சன்.

வகை நாணிக் கோணிகின்றான்.
செய்து தூரத்தில், இரு மரக்கிளை
யின் இடுக்கிலே தன் தலையை
பார்க்குபார் கொண்டுக் கிரிப்பு
தான் தலையை மேலும் கீழுமாகக்
கொடுத்து ஒரு அசட்டுச் சிரிப்பு
வித்தான்!—தன் மகளை மற்றொரு
புறம் மாற்றாத தழுவிகொள்ளும்
பட்சியைக் கண்டு!!

மற்றொரு புறத்தில் செடிப்புதலா
 னுஞ்ஞன்றிநது தன் தலைநா
 டிப் பார்த்துப் பல்லைக் கை
 லெண்ணெசுற்று கோபத்துடன்
 கைய மேலுங்குமுமாக அசை
 வன் றடிநீ—முல்லை நாட்டு
 னபுகி

நகரமே மனியாளும் தலைமை
புள்ள அமைச்சர் தான்!—'தீ கந்
'நகரின் மகன் தானே! என்

அமைச்சன் கேட்ட கேள்வியொன்
நிற்புப் பதிலைப் பகருங் பாணியில்
“பேரமகியே உன் பெயர்?”

"வனமாலா!"
 "வனமாலா! அழகான பெயர்!
 வனமாலா, கீ வனமாலாவா,
 யான மாஸாவா?...வாலிப வனப்பு
 பயிற்ற து கண்ணே உன் பொன்
 னிற மேனியில்...பாக்கப்பாக்க
 த்திகட்டவில்லையே..."

[illegible]

இன்ப வெள்ளத்திலே இவ்விரைவரும் மிதந்துக்கொண்டிருந்த இந்நிமிஷம் பூரித்தது பூசுரன் எண்ணுந் தான் அருந்தான் கொண்டு வந்தான். மகளுக்குச் சைகை காட்டினான்.

"ஆனந்தே.."

“என்ன கண்ணே?...
 “உய்மிடம் ஒரு உதவியை நா
 கிறேன்! அளிப்பீரா?...”

“ஒன்றென்ன...”

“அன்போ! என் தந்தை, பிரமண குலத்தில் பிறந்தும் இன்னும் வாழவேண்டுகிறேன்”
முறைமில் வாழ முடியாது உழன்றுகொண்டிருக்கிறா!”

“ஆமாம் ஆமாம். சூப்பிரை
பயல்கிறீர்கள். சேனைத் தலைவர் உரை
வந்திருக்கிறது. சூட்சுமம் உரை

[illegible]

சிறீராமன் வகுப்பில்
பாடாமற் போயிருக்கிறார்.

சேர்த்தவர், ராஜகுமாராக இருக்க வேண்டியவர். இன்று இத்திரப் பயல்களின் குழ்ச்சி எற்படுத்தித் தந்துள்ள குழிநிலையல் ஒரு சாதாரணப் பூசாரியாக இருக்கிறார்...

"ஆமாம். ஆமாம். ஆமாம். அவர் கிணை உயர்ந்துதானாவேண்டோம். இப்பொழுது இருக்கும் இராஜகுரு இறந்ததின் உன் தந்தையார்தான் அந்தப் பதவியை ஏற்கத் தகுதியும் திறமையும் மிகுந்த ஒரு உத்தம குராமணாளர்...ஈ அதைப்பற்றித் கவனிப்ப் படாதே கண்ணோ... அவரை கல்லினைக்குக்கொண்டு வா வேண்டியது என் பொறுப்பு! கடமை...மன்னர் என் மதியா லோசனைகளை மணிகளாக மதிப்ப வர்! அரசவை என் விளையாட்டு மண்டபம்! என் சொல்லிக்கு எதிர்த்தொல் வீசும் வல்லவர் ஒருவனும் கிடையாது அங்கே...".

படப்பட்டுவந்து பேசியிருப்ப் பாவையின் பொற்காங்கினப் பத் திக்குகொண்டான் லிக்குரமன்!

"அன்பே! அப்பாவுக்கு உன்

மீது மிகவும் பிரதி கவனம்...
 "அது எனக்குத் தெரியும் பப்பா
 மாலை...ஓ ஒன்றுக்கும்
 டாதே! இன்னும் சிறிது காலத்திக்கு
 உன் தந்தை வந்து சேரத்
 தில் அமர்த்திடுக்கப் போகிறார்
 பார்!...இப்பொழுது நிகழி
 தானா?..." கெண்டை மீதியானின்

தண்ணீரில் கண்ணாடித் தட்டைத் தூக்கி
கொள்கும் மொழியால் பேசினான்!

பொன்னுடலன் அவன் பரவசமடைந்தான்! பருவகி
மர்மிலே சாய்ந்தான். மருவகி
கரீனை பரவசமடைந்தான்! பருவகி
வியின் பருவசமடைந்தான்! பருவகி
விருந்துண்டான்! பருவசமடைந்தான்! பருவகி
கையிலே ஒரு பணமூட்டைவைத்தான்! பருவகி
கொடுத்தான்! பருவசமடைந்தான்! பருவகி
கொண்டான். பருவசமடைந்தான்! பருவகி

மகனின் னையல் விழிகளால்
மந்திரியைத் தன் வளைவில் சிக்க
வைத்துக்கொண்டான் புகான்
பணம் அவளி-ம் குவிய ஆரம்பித்தான்
தது! மந்திரியும் மதிசிறந்தான்
மீள்விழியாளின் மதாரமொழு
கேட்டுக்கொண் டுருப்பதைநேக
மோட்ச இன்பமாகக் கருதினான்
வானேந்தியை, வினையேந்தியை
கொண்டு தன் வயப்படுத்திதி
கொண்டான் புல்லெந்தி! அதி
காளம் செல்லில்லை!—விக்கிராமலை
அகரமத் செய்கன் பண்புநிக்
நன்சுகரகனை இரதருகுலாக்

(இரண் பத்தாம் பார்க்க)

மாவி ரன்! மா ஜினி!

[மறை முதலின்]

பொன்னும், மணியும், பட்டுத்தனிகளும், ஏற்றிய கப்பல் வினோவா நகரத்து கடலிலேயே முத்தமிட்டுக் கொண்டிருந்தன! பணிப்படலம் இன்னும் மறைப வில்லை, -பணி மூட்டத்தினால் குழப்பப்பட்டு அந்த நகரம், வெள்ளாடை அணித்திருக்கும் பெண்ணைப் போலத் தோன்றி யது! மனிதர்கள் நடமாடுவது ஏதோ நிழலாவதைப் போலத் தெரிந்தது! மாங்களின் இலைகளில் படிந்திருந்த பனித்துளி கள், காற்று வீசும்போது இலைகள் அசைவதால் போல பொல வெண் உதிர்வது கண்களுக்கு கவர்ச்சி தருவதாக இருந்தது!

அந்த நகரத்து தெருவின் சிறுவன் ஒருவன், அவனுடைய அன்னை, நண்பரொருவர்-ஆகிய மூவரும் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். திடீரென்று அவர்கள் பின்னுலிருந்து ஒருவன் ஒடிவந்தான். 'சட்டவிரோதிகளான இத்தாலியர்களுக்கு' என்று உறிக்கொண்டே ஒருவெள்ளைத் துண்டை அவர்கள் முன் வீசித் தான். சிறுவனின் அன்னையும், நண்பரும் சில காசுகளை அதில் போட்டனர். உடனே அவன் அவர்களை வணங்கிவிட்டு போய் விட்டான். ஆனால் சிறுவனுக்கு ஒன்றுமே விளங்கவில்லை! அவனுடைய சந்தேசம் கேள்வி உருவிலே கிளங்கியது!

"அம்மா! இவன் யார்? ஏன் பிச்சையெடுக்கிறான்?"

"கண்ணை! ஆஸ்திரிய ஆதிக்கத்தின் ஆணவப் போக்கை எதிர்த்துப் புரட்சி செய்தவர் களில் ஒருவன் இவன்! ஆனால்

கத்திலிருந்து மறைந்தான் உடனே ஆஸ்திரியா தன் ஆதிக்கத்தை இத்தாலியில் நிலைநாட்டியது! அவ்வளவுதான்! இத்தாலியர்களின் உரிமைவாழ்வு பறிக்கப்பட்டது! அவர்களுடைய மனப்போக்குகள், தேவைகள், நோக்கங்கள் எல்லாம் ஒடுக்கப்பட்டன! சதந்திம், சமத்துவம், சமீகரத்துவம் என்ற எண்ணங்கள் சட்டுப் பொசுக்கப்பட்டன! பேச்சு, மை, எழுத்துரிமை என்று யாவது பேசினால், உடனே அவர்களுக்குக்கசையடி, இருட்டறி, கைகால் விலங்கு இவைவந் பரிசளிக்கப்பட்டன! சர்க்காட்சு சக்திபிலே நெளியுபுழைவ விடக் கேவலமாக, குப்பை மேட்டிலே குந்திக்கிடக்கும் சொறிபிடித்த நாயையிட சீழாக மக்கள் வாழ்க்கையை நடத்தினார்கள்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை தான் மாஜினியை தன்னுடைய சொகுசான வாழ்வை உதறி விட்டு நாட்டுக்காகப் போராட்ட துண்டியது! மாஜினி சிறு வயதிலேயே நாட்டு விடுதலைக்காகப் போராடி மாண்ட வீரர்களின் வரலாறுகள், அடிமையைக் குழிதோண்டிப் புதைக்கப்பட்ட புரட்சிப் போராட்டங்கள், இவற்றின் விளக்கமும் புத்தகங்கள் பல வற்றைப் படிப்பான்! இதனால் அவனுடைய இளம் உள்ளத்தில் நாட்டுப் பற்று வளர்ந்தது! என்னாலும் ஆரம்பத்தில் தீட்டிய நிகழ்ச்சியும், அப்போதிருந்த ஒரு சூழ்நிலையும் தான் அவனுடைய உள்ளத்தில் புதைக்கக் கொண்டிருந்த நாட்டுப் பற்றைக் கொண்டிருந்தார் அரண்

* * *

சிறித்க் கிடந்த இத்தாலியை ஒன்றாகி, இத்தாலியர்களின் இருதப சிதமாக விளங்கிய நெப்போலியன் 1815-ம் ஆண்டு ஐரோப்பிய அரசியல் அரண்

ளொழுது விட்டொடிரியச் செய்த அந்த நிகழ்ச்சி அவனுடைய மனதில் மட்டுமல்ல, வாழ்க்கையில் கூட ஒரு மாறுதலை உண்டாக்கியது!

மாஜினியின் வாழ்வில் ஏற்பட்ட மாறுதலைவிட அதன் விளைவு மகத்தானது! ஆம்.....! அந்த மகத்தான மாறுதலின் விளைவு தான் 'யெளவன இத்தலி' பூழம்! அன்னியரிடம் ஆட்பட்டுக்கிடக்கும் நாட்டை மீட்க வேண்டுமென்று, அவனுடைய உள்ளத்திலெழுந்த எண்ணங்களின் உருவம்தான் 'யெளவன இத்தலி'!

பல தொலைகளுக்கிடையே தான் மாஜினி 'யெளவன இத்தலி' கழகத்தை நிறுவினான். என்னாலும் அது யூத வேகமாக நளர்ந்தது! செல்வமும், செல்வாக்குமில்லாத ஆனால் கொண்டு கொள்கையில் உறுதியும், தள கொள்கையில் உறுதியும் கொண்டு சிலரின் உதவியைக் கொண்டு பண்பலம், பத்திரிகை பலம் இன்றி மாஜினி ஆரம்பித்த இயக்கம் நாட்டுக்கும் பரவலாயிற்று! பட்டிதொட்டிகளில் லாம் கிளைக் கழகங்கள் தோன்றின! மாஜினியின் எழுத்துகள் மக்கள் மனதைக் கட்டிப் பிடித்திருந்தன! அவனுடைய பேச்சு ஒவ்வொன்றும், தான் பிறந்த பொன்னுட்டை மறந்து மாற்று லுக்கு அடிவருடிகளாக காலந் தள்ளும் கயவர்களுக்குச் சமீபடி அடிஎளாகவிழுந்தன! இரண்டே ஆண்டில், மாஜினியின் எரிமலை பொறிக்கப்பட்டிருப்புகொடியின் சீழ் அறுபதிலாயிரம் பேர் அங்கத்தினர்களாக அணிவகுத்து நின்றார்கள்!

மாஜினியின் தலைமையின் கீழ் உருவாகின்ற பலமான தொரு இயக்கம், தங்கள் எதேச்சாதி காரத்தை உருட்டித் தள்ளப் போகிறது என்பதை உணர்ந்த

அரசாங்கம் தன்னுடைய அடக்கு முறையை ஆரம்பித்தது! இத்தாலி மட்டுமல்ல, பிரான்சு, ஸ்பெயின், மட்டோலா..... இப்படி அவன் செல்கின்ற ஒவ்வொரு நாடும் அவனை விரட்டியடித்தது! ஓராணையிப்போல வேட்டை யாடியது! ஊர் ஊராக, நாடு நாடாக, காடுகளைப் பொறுப்பெடுத்தது ஒடினான்! ஏன்? தாய் நாட்டுக்குத் தொண்டு செய்யவேண்டுமென்ற ஒரே காரணத்துக்காகத்தான்! கடைசியில் இங்கிலாந்து மாஜினிக்கு ஆதரவளித்தது!

எங்கு உரிமை நசுக்கப்படுகிறதோ, இன உணர்வு கைக்கப் படுகிறதோ, உழைப்பு கொள்ளையடிக்கப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் உரிமைப் போராட்டங்கள் நடந்தே தீரும்! இதைத் தான் உணர்ந்தியது 1848-ம் ஆண்டு ஆம்.....! இவ்வாண்டு தான் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் மக்கள் எதேச்சாதிக்கத்தை எதிர்த்து புரட்சி செய்தார்கள். முடியாட்சி மாளவேண்டும்! மக்களாட்சி ரலாவண்டும்! என்று முழக்கமிட்டார்கள்! இப்படிப்பட்ட புரட்சி ஒன்று இத்தாலியிலும் ஏற்பட்டது, அந்தப் போராட்டத்திலே ஆஸ்திரிய ஆதிக்கத்தின் கோட்டைக் கொத்தளங்கள் மண்ணினுமென்ற அணைக்கப்பட்டன! புரட்சி வெற்றி யடைந்தது கேட்டு மாஜினி ஓடிவந்தான் இத்தாலி நோக்கி!

மக்கள் கிழித்தெழுந்தவிட்டார்கள், இனி நம்முடைய அதிகாரம் செல்லாது என் பதை ஆஸ்திரியா உணர்ந்தாலுங்கூட தன்னுடைய படைகளை ஒழுங்கு படுத்தியது அடுத்த போருக்காக. ரோமாபுரியை ஆண்ட போப்பாரசருக்கு, பிரெஞ்சு படை ஒன்று உதவிக்கு வந்தது! இந்த பல

மானதொரு புதிய தாக்குதல் சமாளிக்கவேண்டிய நிலை பேர்பட்டது மாஜினிக்கும் அவனுடைய கூட்டத்தாருக்கும்! இத்தாலிய வீரன் கிரிபால் தன் தொண்டர் படைபுடன் மாஜினிக்கு உதவி செய்தான்! ஆதிக்க வெறியர்களுக்கும், விடுதலை வீரர்களுக்குமிடையே பெரும் போராட்டம்! புரட்சிக்காரர்களால் எண்ணிக்கையில் மிகுந்த பிரெஞ்சுப்படைகளோடு எதிர்த்து நிற்க முடியவில்லை. கடைசியில் இத்தாலி மீண்டும் ஏதேச்சாதிக்கர்களிடையில் கிப்பிது! ஆனால் சில காலத்துக்குத்தான் அவர்கள் ஆட்சி நிலை பெற்றது! தது! சில காலத்துக்குப்பின் மிக் டர் இமானுவல், காவர், குபெ இருவரின் முயற்சியினால் முடிவாக இத்தாலி விடுதலை படைந்தது!

மாஜினி எந்த வட்சியத்திற்காக தன் வாழ்வை பணயம் வைத்துப் போரிட்டானோ, அந்த வட்சியம் பரிபலவு வெற்றியடைந்தது! ஆம்.....! அப்படித்தான் கழவேண்டும். ஏனெனில் மாஜினி கிரிபால் து குடியரசு இத்தலி! ஆனால் ஏற்பட்டதோ முடியரசு இத்தலி! இப்படி ஏற்பட்டாலுங்கூட அவன் தன் குடியரசுக் கொள்கையை கடைசி முக்கிரகுகிறவரை கைவிடவில்லை! முடியரசு இத்தலியை குடியரசாக யாச இத்தலியை கண்டான்; ஆனால் தேவையே கண்டான்; போராட்டத்தில் பிந்தி, போராட்டத்திற்காகவே தான் மாஜினியின் உடல் மிகவும் தளர்ந்து போயிருந்தது! தான் நடத்திய புரட்சிகள் யாவும் தோல்வியிலே முடிந்ததைக் கண்ட மாஜினியின் மனம் மிகவும் வருந்தமடைந்தது! இவை யாவும் சேர்த்து கொண்டு (12-ம் பக்கம் பார்க்க)

(15-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

முடிக்க! அதோடு, அரசர், நஞ்சு நாத்தின ஒரு லெலொமுக்கூடேலுக்கு உண்மை பக்தனாக, பாமசாதுவாக மதிக்கச் செய்துவிட்டான்! பூசரனும் பக்தத்தோல் போர்த்தபுலியாக நடந்து மன்னரின் மதிப்பைப் பெற்றுக்கொண்டான்!...

இங்ஙனம் தான் கொண்டையை —கெண்டைவீழியானைக் காட்டி, விக்கிரமனென்னும் வீரனில் பிடித்துக்கொண்டு அரசவைவியில் இராஜ குருவாகிவிட்டான் ஆரியன்!

ஆறாம் பகுதி

ஹ்யோ, இது அநியாயம்!

காலச் சக்ரம் சுழன்று கொண்டேயிருந்தது. மாரிக்காலமும் கோடைக்காலமும் மாறிமாறி வந்து கொண்டிருந்தன. ஈராண்டுகள் உருண்டோடிவிட்டன! அந்த ஈராண்டுகளுக்குள் ஆரியன் எவ்வளவு செல்வாகவும் செல்வமும் அடைந்துவிட்டான் தெரியுமா?... அரசர் சீன செய்துகொண்டிருந்த வன் ஆக்கவாதியாகிவிட்டான்!...

"நஞ்சுநாதரே! நீரில்லாவிடில் அரசவைமணிமீழ்ந்த மகுடத்தைப் போலத்தானிருக்கும்!..... உமது சாணக்கியம்தான் சகல அரசரின் கணியப் பித்தவைக்கெழுது!....." என்று மன்னர் அவனைப் புகழ்ந்து பாராட்டிப் பாராட்டிச் "சாது" நிரூபித்த கொண்டு வந்தான் சண்டாளன்! மொட்டைமாடி ஐரேல வாழ்ந்த வந்த அவன் மால மாளிகை கூட கோபுரங்களில் குடி பிடுக்கலானான்! பணியாளர்கள் பலர் அவனுக்குப் படரோபமான சூடையணி ஆபரணங்கள்! அவனுக்கு எட்டாக்கணியாக இருந்து வந்தவைகள் எல்லாம் அவனால் கவகைப்பட்டு எட்டக்கூடியனாக மாறுகின்றன! அவளுக்கு அவன் உயர்ந்து விட்டது! ஆதிக்கவாதி யாகிவிட்டான்!.....

திருப்தி, நன்றி எல்பவைகள் அவன் அநியாதனவா!.....ஆம், அவன் திருப்தியோ உண்மையான மகிழ்ச்சியோ கொள்ளவில்லை!..... திட்டக்கணி! கரோகித்திட்டம் திட்டக்கணி! சதித் திட்டக்கணி!..... இவைதான் திட்டப்பட்டன அவனும்!

"இன்பதாசா! நான் உன் தாசன்!..."—இப்படி அரசர் என்னிடம் அன்பு மொழி பேசுவதைப் பன்முறை கேட்டிருக்கிறேன் பூசரன். அவன் உள்ளத்திலே பொருமையும் பொச்சரிப்பும் பொங்கி எழுவதை எனக்கு நன்கு எடுத்துக் காட்டிவிட்டான், அவன் முத்திலே தோன்றும் செயற்கையான மகிழ்ச்சிக்கிறார்கள்! அரசர் சொல்வதை ஆழமாகித்து, "அரசர்! நீர் மட்டுமா?...இந்த நாட்டு மக்களனை வரும் அவர் தாசர்கள் தான்! அவர் ஒழியக்கூடப் புகழாதவர் கிடையாது!..." என்பான், அரசர் சித்தம் குன்றிந்து போவார், பனபனப் பாக மின்னும் பாம்பிடம் தான் பாஷாணம் உண்டென்பதை அவர் அறிந்து கொள்ளவில்லை, தம்மிடம் தஞ்சுமடைந்து கொஞ்சமும் மிஞ்சு தவிரிந்திருந்து கொள்ளும் இவன் நெஞ்சிலர் வஞ்சகம் வறுமையு?... என்று எண்ணிக்கொள்வார் அரசர்!.....

ஓர் இராவு!..... எழில் பொழியும் பூம்பொழில் ஒன்றில் இராஜகுரு நஞ்சுநாதனும், மந்திரி விக்கிரமனும் உட்கார்ந்து குசகுசுவெனப் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். மன்னரும் நானும் நிலவிற்பத்தை அனுபவிக்க அப்பூம்பொழிலுக்குச் சென்றோம். "முதலில் அந்தப்பயிலை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும்!..."—சஞ்சுநாதனின் இக்குரல் கேட்டுப்புகக்கிநின்றோம் இருவரும்.

"அப்பொழுதுதான் நமது திட்டக்கொள்கையைக் கூட்டி அவன் மன்னர் சூதம் நன் பனியிருக்கிறான். அவன் மீது மன்னருக்கு வெறுப்பை யுண்டு பண்ணி மன்னரிடமிருந்து அவனைப் பிரிக்கவேண்டும்! ஒவ்வொருவரின், போர் வீரனைவிட மேலாக, மந்திரி பிரதானியர்களைவிட உயர்ந்தவனாகவா மன்னர் மதிப்பதா?... இது கூடவே கூடாது! எப்படியாவது அவனை ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும்! அப்பொழுதுதான் நம் திட்டக்கணிகளைக் கூட்டி!..."—நஞ்சுநாதன் கேட்கிறான், நஞ்சுநாதரே!..."—என்ன, நஞ்சுநாதரே!..."—மன்னர் அவனைக் கூப்பிட்டு முடிப்பதற்கு, ".....என்று மதிவரம்புரி மன்னரின் மைத்தனன் சதித்திட்டம் திட்டக்கணி!..." என்று பக்குமமாகப் பேசுகை மாற்றினான் பூசரன்.

"ம்...அப்படியா?...—இது சிறமன்!

ஆம், பரிவின்பா!.....அவ்வளவு கோமாக விசுவமன் தன் கூறிக்கொண்டிருந்ததை ஒரு நாட்கள் கதைதராக மாற்றிவிட்டான் ஆதிக்கவாதி! விக்கிரமன் வகையாக "உம்" கொட்டினான்!

"இன்பதாசா!...நாத்தான் தவறாக எண்ணிவிட்டோம்! தவறாக என்னைக் கொண்டிருக்கிறார்கள்! என்னுள் மன்னர். நான் ஒன்றும் பதில் பேசவில்லை. எனக்கு அன்றே தெரியுமே!—அவர்களிருவரும் என்னை அழிக்கத் திட்டம் தீட்டுகிறார்களென்று.

"நம் திட்டங்கள்! என்று அவர்கள் கூறிக்கொண்டிருந்த காட்டில் என் கண்முன் மறையாது மின்னும் மின்னும் தோன்றிக் கொண்டேயிருந்தது. அந்தத் திட்டங்கள்—அவையாமிருக்கலா மென்பதை எண்ணிப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதே என் வேலையாகிவிட்டது. என் மனத்தில் துளியும் நிரம்பிக்கிடையாது!...

நடுகிசி, நான் மன்னரிடம் வெகு கோமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்த விட்டு, அவரிடம் விடைபெற்று விடுதிருக்கும் அக்கொண்டிருந்தேன். மந்திரி விக்கிரமனும் இராஜகுரு நஞ்சுநாதனும் ஓர் மறைவிடத்திலே நின்று பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

"ஆம், இன்று அவனைத் தெரிந்துகொண்டால் நம் திட்டக்கணிகள் விடையில் நடத்த ஆரம்பித்து விடலாம்!..."—இது இராஜகுரு.

"ஆமாம், ஒழியட்டும் அயோக்கியப்பயல் இன்னோடு!...ஒவ்வொருவரின் உள்மனத்தில் வேந்தனின் உள்மனத்தையும் திட்ட முனைந்த அப்பன் அழியட்டும்!...டேய்!...காள் முத்து! வேலை ஜாக்கிரதையாக நடைபெற வேண்டும்!..." மந்திரி இங்ஙனம் பேசி அந்தப் பயங்கர மனிதனிடம்—கொளையாளியிடம் ஒரு பண மூட்டையைக் கொடுத்தான்.

நான் விரைவாக அரசரின் நோக்கி நடந்தேன். மன்னரிடம் விஷயங்களை அறிவித்தேன். சிறவீரர்களுடன் அவரே என் வீரவதாரர், அனைவரும் பதக்கிக்கொள்ள

ஒவியக்கோலை எடுத்துக்கொண்டு ஓவியம் திட்ட உட்கார்ந்தால் முன் போல் என்னை வேலையோடு வேலை செய்வது கிடையாது! நடுக்கமும் உதறலும் என்னைப் பற்றிக் கொண்டிருந்தன! ஒவியக்களத்திட்ட மார்ட்டேடின் போய்ப்படுத்தும் கொள்வென்! என் கண் முன்னே மறுபடியும் நஞ்சுநாதனும் விக்கிரமனும் தோன்றி, "எங்கள் திட்டம் கழுத்தை செறிப்பார்கள்! கண்ணை மூடினாலும் உருவம் மறைவது கிடையாது! கண்ணையார்தான் கணவுலகிற்கும் ஒடிவருவார்கள்! அக்கயவர்களுள்!..." வெற்றி! வெற்றி! நிச்சயம் எங்களுக்கு வெற்றி!...வஞ்சகம் எங்கள் விலை! குழ்ச்சி, நாக்கன் சுழற்றப்போகும் வான்! குதிட்டம் நீதி கிழங்குடியாது! நியாயம், மவஞ்சகம் என்னும் நெருப்பையனுக்குடியாது! குழ்ச்சி கிக்காரர்களுக்கு விழ்ச்சியென் பதுகிடையாது!...பார்! இதை அளிக்கக் காட்டுகிறேன்!..." என்று கணக்கிக்க கொக்கரிப்பார்கள்! நான், "அப்போது, இது அநியாயம்!..." என்றேனுவேன்!.....

இப்படிச் சழிந்த தினங்கள் பல!... குழந்தையே தோட எவ்வளவு களிலும் வீரர்கள் சென்றனர்!... "அத்தான்! என்ன அது?..... கனவு கண்டீர்களா?...!" என் அருகில் படுத்திருந்த அன்பு மனைவி வேலி கேட்டாள்!

ஆமாம், வேனில்! கனவுதான் கேட்டேன்! பயக்கரமானதொரு கனவு!..." என்மேன்!...

மகிழ்ச்சிக்காரமான செய்தி! மன்னர் பூரித்துப் புளையுங்கிற மனத்துடன் கொண்டிருந்தார்! மக்கள் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் தவழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள்! ஆம் அன்று முல்லை மீன் மேனிக் கு மகிழ்ச்சி மெருகு கொடுக்கப்பட்டிருந்தது!...நாடெனும் ஒரு நம்செய்தி பேசப்படுகிறது! அரசர் மனை அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறது! வரத்திய ஒலிகள் விண்ணைப் பிளக்க முழங்குகின்றன! மக்கள் திரள்திரளாக அரசர் மனைக்கு எதிரில் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள்! "முல்லை நரட்டன்! இளவரசர் வாழ்க!" என்ற வாழ்த்துக் குரல்கள் ஒயரது ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றன! ஆம் முல்லையின் இளவரசர் மீறும் தார் அன்று! முல்லை யின் நாடு, நகரம், பட்டி, தொட்டி, முல்லை முடுக்குகளினென்களைத் தங்கள் வீடுகளில் தோரணங்களைத் தங்கள் வீடுகளில்

ஏழாம் பகுதி
இரு சக்கரங்கள்!

மகிழ்ச்சிக்காரமான செய்தி! மன்னர் பூரித்துப் புளையுங்கிற மனத்துடன் கொண்டிருந்தார்! மக்கள் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் தவழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள்! ஆம் அன்று முல்லை மீன் மேனிக் கு மகிழ்ச்சி மெருகு கொடுக்கப்பட்டிருந்தது!...நாடெனும் ஒரு நம்செய்தி பேசப்படுகிறது! அரசர் மனை அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறது! வரத்திய ஒலிகள் விண்ணைப் பிளக்க முழங்குகின்றன! மக்கள் திரள்திரளாக அரசர் மனைக்கு எதிரில் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள்! "முல்லை நரட்டன்! இளவரசர் வாழ்க!" என்ற வாழ்த்துக் குரல்கள் ஒயரது ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றன! ஆம் முல்லையின் இளவரசர் மீறும் தார் அன்று! முல்லை யின் நாடு, நகரம், பட்டி, தொட்டி, முல்லை முடுக்குகளினென்களைத் தங்கள் வீடுகளில் தோரணங்களைத் தங்கள் வீடுகளில்

மகிழ்ச்சிக்காரமான செய்தி! மன்னர் பூரித்துப் புளையுங்கிற மனத்துடன் கொண்டிருந்தார்! மக்கள் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் தவழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள்! ஆம் அன்று முல்லை மீன் மேனிக் கு மகிழ்ச்சி மெருகு கொடுக்கப்பட்டிருந்தது!...நாடெனும் ஒரு நம்செய்தி பேசப்படுகிறது! அரசர் மனை அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறது! வரத்திய ஒலிகள் விண்ணைப் பிளக்க முழங்குகின்றன! மக்கள் திரள்திரளாக அரசர் மனைக்கு எதிரில் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள்! "முல்லை நரட்டன்! இளவரசர் வாழ்க!" என்ற வாழ்த்துக் குரல்கள் ஒயரது ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றன! ஆம் முல்லையின் இளவரசர் மீறும் தார் அன்று! முல்லை யின் நாடு, நகரம், பட்டி, தொட்டி, முல்லை முடுக்குகளினென்களைத் தங்கள் வீடுகளில் தோரணங்களைத் தங்கள் வீடுகளில்

கட்டி, வானவேடிக்கைகள் நடத்திக்கொண்டிருந்தனர்!

தங்கத் தொட்டிலில் பட்டுப் பிறம்பார்க்களின்மீது படுத்திக் கொண்டிருந்தார் இளவரசர். அரசர் தன் தங்கப்பதையையேயிட்டுப் பூரித்துக்கொண்டிருந்தார். தோழியர் பலர் அக்குறியில் குடி அலைந்து பணிபுரிந்தும் கொண்டிருந்தனர்! அதோடு இளவரசரின் புகழ்ச்சுமேலும் இருந்தனர்.

அன்று இராவு! ஆம், அன்றிரவு ஓர் குழ்ச்சிக் காரனின் சதித் திட்டம் ஒன்று நிறைவேற்றியது! அச் குழ்ச்சிக் காரன் யாரென்பது இன்றுவரை ஒருவருக்கும் தெரியாது, பரிவின்பா!...

அடுத்தநாட் காலை!...நாடெனும் ஓரே பேச்சு! ஏக ஒப்பாரி! "இளவரசரைக் காணுமி!..." மக்கள் முகத்திலே துக்கக் கிரகங்கள்! மன்னர் சித்தம் சோர்ந்து போனார்! இராணியால் அவ்வேதனையினைச் சிக்க முடியவில்லை! இவைகள் விஞ்ஞான விம்மிவிம்மி அழுதார்! முர்ச்சையாகிவிட்டார்!...

குழந்தையைத் தோட எவ்வளவு களிலும் வீரர்கள் சென்றனர்!... நம்செய்தி!...

"இளவரசர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டார்!" இச்செய்தி கேட்டு முல்லை மக்கள் மகிழ்ச்சிக் கூத்தாடினர்! ஆம், முல்லையின் குருகொன்றை நர், நாடெனும் ஒரு கொன்றை மரத்தடியில் கிடத்தப்பட்டிருந்தார்!...அவரை எடுத்துச் சென்று காட்டில் விட்டவன் யாரென்பது ஒரு புரியாதபுதியாகவே இருந்தது!...

வீழிகளையிழந்து அத்தொண்டின் மீண்டும் பார்வையைப் பெற்று அடையும் பூரிப்பு—ஒரே ஒரு வந்தன் விபரவையையும், உதிர்த்தையும் வடித்தச் சம்பாதித்தும் பெற்ற சிறு தொகையைக் கவ்வரிடம் பதிக்கொடுத்தவிட்டு மின் அதை அடைந்தால் கொள்ளும் ஆனந்தம்!... ஆகியவை போன்ற ஆனந்தக்கொள்கை, அரசர், இளவரசர் மீண்டும் கிடைக்கப்பட்டன! பொழுது அடைந்த துணைத்தொடர் (15-ம் பக்கம் பார்க்க)

சென்னை 8-9-51 சன்கிழமை

தேவ்வித் தான்டம்!

இன்றை முதல்!

“தொட்டது துலங்காதது மகனா” என்று, காங்
கிரஸ் கண்ணியவாண்களுக்கு,
புதிய பட்டாபிஷேகம் செய்
துள்ளார் வடகாட்டுப் பத்திரி
காசிரியர் ஒருவர்.

அத்தப் பட்டம் காங்கிரஸ்
கட்சியினருக்கு மிகவும்
பொருத்தமானதுதான் என்
பதை எவரும் மறக்கமுடியாது.

உண்மையிலேயே, அவர்கள்,
இந்த நாட்டில் தொட்டது எது
வம துலங்கியதில்லை.

அவர்கள் நடமாட்டமிட்ட இலட்சியங்களில் எதுவும் வெற்றி பெற்றதில்லை.

அவர்கள் எழுப்பிய முழக்கங்களில் எதுவும் நிலைத்து நின்றதில்லை.

ஆவர்கள் கட்டிய கோட்டை
கள் எவையும் சிந்துவிழாமல்
இருந்து விடையாது.

கதர்...கதர்...கதர்...கதர்...கதர்...
இடலாம் சென்று கத்தினார்
சிள் அந்தக் கண்ணிவர்கள்.
ஆனால் கதர், அவர்கள் கண்
முன்னிலையே கல்லறைக்குள்
புகுத்துவிட்டது.

“ஆதி ராட்டிலே — ராமன்று
ஆரோட்டிலே — கழன்று கழன்று
நீ நித்தம் ஆரோட்டே” என்று
ஊடுங்கும் சென்று உரத்த
குரலில் கீதம் இசைத்துவந்தார்
கள். ஆனால் ராட்டிலே, இன்று,
காங்கரஸ் அமைச்சர்களாலே
கூட தீர்த்தப் பட்டாமல் “ஐ”
யென்று ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டு
விட்டது.

“இயங்குதிரங்கள் பரவத்தின்
கண்ணங்கள். இயந்திர நாகரிகம்
வைத்தாண் நாகரிகம். ஒழித்தே
திரவேண்டும் இயந்திர சகாப்
தத்தை” என்று மொடை
தோறும் ஏழ் மெதினியெல்லாம்
கேட்கும்படி முடிக்கப்பட்டார்
கன். ஆனால் இன்று காங்கிரஸ்
தலைவர்களே புதிய புதிய இயந்
திரத் தொழிற்சாலைகளை நித்த
நித்தம் துவக்கிவைத்தபடி இருக்
கிறார்கள்.

6; ஆண்களுக்கிடையாகவும், ஆண்
முடிகளிடையடிகளிடும், தரித்திர
நாராயணர்களிடும், வறுமையால்
வாடுவோரும் உலகமும் நாடும்
லவா இது! இந்த நாட்டின் கல்
விச்சாலைகள் இலட்சக் கணக்
கான ரூபாய்களின் மீது எழும்பு

பப்பட்ட மகத்தான யாளினை
களாக இருப்பது? கூடாது
கூடாது! ஆஸ்டிரேலியில்,
அரசமாத் தொரத்தல், பரந்த
புல் வெளியில், இயற்கையோடு
இயைந்த முறையில் கல்வி
புகட்டப்பட்டால் போதும்—
அத்தகைய கல்வி முறைதான்
பாரத நாட்டுப் பண்பாட்டிற்கு
ஏற்றது” என்று, முன்பு
லாம், தேசியவாதிகள் பேசாத
நாளிலே — வாடாத வேள
யில்லை. ஆனால் இன்று? உங்கள்
கிராமத்திற்குப் பள்ளிக்கூடம்
தேவையா? 5,000 ரூபாயில்
ஒரு கட்டிடம் கட்டிக்கொடுக்
கள் — பிறகு துவக்குகிறோம்
கல்விக் கூடத்தை என்கிறாள்
காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள்.

ஆம்! கடந்த ஸ்தாராட்டை வரைந்திருக்கிறீர். பரணசாலை நகரிகம் குருகுலக் கல்வி ஆலமார்த்தடிப் பள்ளி பின்னிலே வாழ்ந்து, என்னைச் சேர்ந்தீர், தேசியவாதிகள், இந்தியாவிற்கு விடுதலைப்பதற்கு முன்னர் வராமலே பேசுவந்தார்களோ, இந்த இலட்சியங்கள் அத்தனையும் இந்தாளில் தூள் தூளாகிவிட்டன.

அந்த இலட்சியங்கள் அந்த இலட்சியங்களையும் தூளாகிவிட்டன என்பது மட்டுமல்ல கவனிக்கப்பட வேண்டிய உண்மை! அந்த இலட்சியங்களைத் தூளுகளாகிவிட்டவர்கள் வேறு யாருமல்ல. காங்கிரஸ் வாழ்கிறோம் உன் பதைப்பும் நம் கவனத்தில் வைத்தப் பார்த்தால்தான் காங்கிரஸ் வாழ்க்கை பெற்றுள்ளதோலி என்பதை நாம் நன்கு உணரமுடியும்.

கத்தார் மக்களைக் கிராட்டைடை - ஐக்கி
ஞத்தரிசி - குருகுளக் கல்வி என்
டெறல்லாம் பேசுவததைப்
போலத்தான் காங்கிரஸ் வாதி

கிராம வாழ்க்கையைப்பற்றி
கிராம வாழ்க்கை வரலாறுகள்.
பேசுவந்தார்கள்.
இந்தியாவின் ஆத்மா கிராமம்
என்றதான் உலகமெங்கு என்று
பேசிவந்தார்கள். பாண்டிச்சேரியில்
பேசுவந்தார்கள். கிராமம்.

பாரதகண்டத்தின் இருதயம்
இருக்கிறதே அதன் பெயர்தான்
இராமம் என்று விஞ்ஞான நடை-
பிற் பேசுவந்தார்கள் சிலசமயம்.
காணும் இடம் எங்கும் கை
புனைத்து இயற்கைக் கவின பெறு
வனப்புடன் நினைந்துள்ள கிராம
வாழ்க்கையின் சிறப்புதான்
என்னே என்னே எனறு பண்
டித் நடைபயக்

உன்புடையர்,

பி.சுவாமிநாதர் எண்டு ஆவணித் துங்கள்

27-ம் நாள் [12-9-51] புதன்கிழமை காலையில்

9 மணிக்கு என் முதல் மகனும், இன்னும் வாள்” ஆசிரியருமாகிய செல்வன் மா. இளஞ் செழியன் பி. ஏ. (ஆனர்ஸ்) அவர்களுக்கும், கார் வீதிபுரம் நூல் வணிகர் திருவாளர் திருவள்ளு செல்வன் மகன் செல்வன் மகனும்.

சுந்தரரம்பாள் அவர்களுக்கும், திருவாளர் இரா. நெடுஞ்செழியன் எம். ஏ. அவர்கள் தலைமையில் சென்னை அரண்மனைக்காரன் தெருவில் உள்ள கோகலே மண்டபத்தில் நிகுமணமும், அதே இடத்தில் அன்று மாலை 4-50-மணிக்குப் பாராட்டுக் கூட்டமும் இன்னிசை வீருந்தும் நடைபெறும். இரண்டு நிகழ்ச்சிகளிலும் தாங்கள் தவறாமல் வந்து கலந்து கொண்டு மணமக்களை வாழ்த்து

தங்கள் அன்புள்ள
காஞ்சி மணிமொழியார்

பார்த்தார்கள் வேறு சிலசமயம்.
“மகாத்மாவைப் பாருங்கள்”

—அரசு லக்ஷியா—இதன்
போலவே இல்லை—இதன்
பொருள் என்ன—கூர்ந்து
கவனியுங்கள்—திரமத்தின்

சுறப்ப புலவர் உத்தமர் கார்த்தியாரின் உருவத்தைச் சாட்சிக்கொழுத்து 'கார்த்தி வரதம்' புரிந்து பார்த்து உண்மை நிலைமையை அறியுமாறு உத்தமர் கார்த்தியாரின் உருவத்தைச் சாட்சிக்கொழுத்து

ஆனால், எல்லாச் சமயங்களிலும், நோக்கங்கள், நவநாகரிகத்திற்குப் பிற்பாடு தான் கிணங்குகின்றன—நாசகாலம் வெறுக்கப்படாத வட்டமாக இருப்பதே வேண்டிய விபரீத வட்டமாக இருக்கிறது.

...

சுருத்தி அமைப்பின் கீழ்

நிகழ்ச்சி நிரல்

12-9-51 பதன்முறை

வார்ப்புறு இயத்தம்

பெயர் : கார்த்திக்

கனவு:

இரா. நெடுஞ்செழியன் எம். எ.,

புரட்சி :

மு. கருணாநிதி, கா. அப்பாரதுரை
எம்.ஏ.எல்டி, காஞ்சி கல்ராணசந்தரம்,
நடிப்புப் புலவர் கே. ஆர். ராமசாமி,
நடிப்புப் புலவர் க. அம்மையார்.

சததுயவாணமுதகு இவ்விசயம்

நேரம்: மாலை 4-30 மணி

தலைவர்:
என்புமகன் எம். ஏ.

பெயர் : பி. வி. ராஜகம் :

வெறிநர் அண்ணாதுரை

பஸ்வார் ம்பிஸிலே சிவசுத்தா

கே. ஏ. மதியழகன்

நடராசன்

இக்கிணர்
இசைச் செல்வி ஜி. கஸ்தூரி அம்மையார்
இன்னிசை வேந்தர் ஆ. விநாயகனார்

தேய்ந்துபோன கிராவிடம் !

காதலழகன்—பெரியகுளம் [ஜனநாயகக் காலத்திலே]

நம் நாடு எது? என்று வினா எழுப்பினால் இந்தியா என்றுதான் பதில் தரப்படும். அது அவர் களுடைய குற்றமல்ல. அவ்வித நிலைமைக்கு காரணம், திராவிட இனத் தவறா, நாடினிலே முறுக்கில்லாத ஒரு இனம் கொண்டு வந்து விட்டது.

இந்தியா என்பது நாட்டில், அது ஒரு துணைக் கண்டம் என்று வரலாற்று விற்பன்னர்கள் வரைபடத்துக் கூறியுள்ளனர். அத்துணைக் கண்டத்தின் தென்பகுதியே நாம் வாழும் திராவிடநாடாகும்.

"சூழும் தென்கடல் ஆறும் குமரி
[தொடரும்
வடபால் அடல்சேர் வங்கம்
ஆழும் கடல்கள் கிழக்குமற்காப்",
என்று புரட்சிக் கவிஞர் பாரதி
தாசன் பாடினாரே அதுதான் நமது
நாடு; நம்மைப் பெற்றெடுத்த னைப்
தமிழ் நாடு; பசும் பொன்னாடு.

ஆனால் இன்று—
பகுத்தறிவைப் பறி கொடுத்ததால்;
நாடு; பராரிகள் நிறைந்த நாடு;
பார்ப்பனரைக் கும்பிக்கும் நாடு;
பாழாய்ப்பேரான நாடு; பணியாலும்
பிரீலாவும், டாட்டாவும் பொருள்
வேட்டையாடும் நாடு; தியரின் கூட்
முறவால் தேய்ந்துபோன திராவிட
நாடு.

பல வாரங்களாக இருந்து

மணிமுடி தரித்த மன்னர்கள்
மம்மை ஆண்டனர். அவர்கள்
காணத்தே முக் கழகங்கள் தோன்
றின. இயல், இறச், கூத்து என
கம் இன்பத் தமிழ் அரசோச்சின.
மக்கள் வாழ்க்கை முறைபற்றி
இலக்கியங்கள் பல வகுக்கப்பட்
டேத் தொகுக்கப்பட்டன. எழில்
நவமும் இயற்றைபற்றியும் இலக்கி
யங்கள் படைக்கப்பட்டன. இலக்
கண தூல்கள் பலவும் உண்டாக்
கப்பட்டன. புலவர் கோமான்கள்
சுரசுவதமான இலக்கியங்களை சங்
கங்களிலே படைத்தனரே பொழிய
கால வெள்ளத்தில் சாய்ந்திடும் ஏடு
தனை இயற்றவில்லை.

'ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்' என்ற உயர்ந்த நெறியிலே திராவிடர்கள் வாழ்ந்தனர். திராவிட வணிகர்கள் "திரை கடலோடியும் திரவியம் தேடு" என்று ஏடு கூறியதை மெய்ப்பிச்சு ஆதாவது நாட்டினர் நன்கு உணர்நாவாய ஏறி நீலக்கடல் வழியே

கெடுந்தொலைவிலுள்ள பல நாள் களுக்குச் சென்றனர். இன்று கூறுகிறார்களே பரந்த கோக்கங் கொண்ட பாரத புத்திரர்கள், வட நாடு செல்ல வேண்டுமெனில் இந்தி யும், மேல் நாடு போக வேண்டுமெனில் ஆக்கிலும் அவசியம் என்று. அந்த சூறையிலே அவர்கள் அம்மொழி கற்றுத் தோந்து பாய்மரம் ஏறவில்லை. பிறந்ததற்கு நாட்டு மொழியான தமிழைக் கற்றே திராவிடர்கள் வாணிபம் நடத்தினர். திராவிடத்தின் தேசம் குய், சகத்தனமும், ஓலமும், மினகும், ரோமிலிருந்து சசுவகம்வரை சுமார் தது, பவளமும், முத்தும், பொன்னும் பிறநாட்டுப்பெண்களை அழகுபடுத்தின ஆடவர்கள் ஆணைப்படுப்படி.

வாணியைத் துறையிலே மட்டுமே மன்று. வீரத்திலும் வியத்தகுமே செயல்கள் புரிந்ததும் திராவிடமே தென்னாட்டு மன்னவரை இழித்தும் பழித்தும் பேசிய கனக, விசயன் என்னும் ஆரிய மன்னர்களின் தலைகளே கண்ணகிக்குச் சிலை வடிக்கக் கல்லீரையாற்றிக்கொண்டு வந்தவன் சேரன் செங்குட்டுவன் என்பனம் செம்மல், அன்னியர்களைக் கடலில் அடியெடுத்து வைக்க அடக்கிலை இய அன்று, அலைகளை நடவாள் செலுத்திக் கடாரம் வென்றது வான் ராசராச சோழன். போக்குவர வரத்து வசதி இல்லாத அந்தக் காலத்தே போக்குக் கிளப்பப் பவர்களாதையும், பிறாரரையும் வென்று கங்கை நதிக்கரை நாரீராய் வந்தவன் பனியை களையும் தாள் பனியை ராசேந்திரன். அந்த வெற்றியின் ராசேந்திரன். இன்னமாக கங்கை நதிக்குச் சோழபுரம் எனும் நகரையும் நிரமாணித்தவன் அவனே

ஆடவர்கள் மட்டுமல்ல, பெண்
டூர்களும்கூட அருமையான வாழ்ந்தனர்.
மகன் புழுதுகிடந்தோடி மான்
டான் என்று கூறக்கேட்டதாய்,
ரணகனத்திற்குப் பறந்தோடிப்
புரண்டுகப் பார்த்த
பேரது, மகன் மாந்திலே அடிபு
ஆழமாய்ப் பாய்ந்திருக்கக் கண்டு
அகமிக மகிழ்ந்தான். வீரவன்
தையர்களுக்கு முதுகுப்புப் பெண்
கள் என்று சிறப்புப் பெறும்
வழங்கி மகிழ்ந்தவர்கள் அன்றைய
திருவிடர்கள்.

வீரத்திலே மட்டும் தான் வாழ்க்கை முறையிலும், பழிபாட்டு முறையிலும், இசை, கழிவேலையம், சிற்பம், கலை முதலிய எல்லாத்துறைகளிலும் திரைக்கள சிறந்து விளங்கினர் ஆண்டு ஆனால் இன்று? திரைவித்தினரவரவரு சிதைந்த கிஷ்கயாகிவிட்டது. தேய்ந்த லாடமாகி விட்டது.

[illegible]

திருக்குறளை மறைமெய்ன மக்கள் கொண்டாடிய திராவிடத்திலே தேவமொழியார் வகுத்த நான்கு வேதங்கள் நடமாடுகின்றன. சிலம்பு ஒலித்த திராவிடத்திலே ஐந்து பேருக்கும் மனைவியாகு ஆறு வது சூடவன் மீதும் ஆணை கொண்ட அணங்கு தரோணபதியின் கதை வழங்கப்படுவது மட்டுமல்ல, தேய்வமாயையும் அவர்கள் வைத்துக் கொண்டாடப் படுகின்றது. அக நானூறும், புறநானூறும் சூண்ட திராவிடத்திலே ஆபாசம் நிறைந்த, ஆயிரமாயிரம் அணங்குகளின் கழைப அழித்த ஆரப்பாந்த வளின் 'அம்புத லீலை'கள் பற்றிய கதாகாலவிஞ்சுப்பங்கள் நடைபெறுகின்றன. கவித்தொலைகளிப் புடன் விளையாடிய திராவிடப்

தலை, தந்தையைக் கொன்று; நாயைப் புணர்ந்துவந்த தனய நாயகர் காட்சி கொடுத்த தயாபர னின் திருவிளையாடல்கள் நடைபெறுகின்றன. அதிகமாகக் கூறுவாருகின்—திராவிட மக்களின் உள்னங்கனிலே நறுமணம் னூசிக் கொண்டிருந்த தேன் சொட்டும் தமிழ்க்கலை மலர்கள் யாவும் ஆரி யாவத்தத்தின் புயலால் அசுத் தவர்ப்பட்டுவிட்டன.

ஒருவேளை தேவன் என திராவிடர்கள் வழிபட்ட காட்டிலே, மும்புரத்தினா முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் நாமப்பத்தெண்ணுயிரம் சப்த ரிஷிகள்—கின்னரா—கிம் புருடர்—அஷ்டதிகுப் பாலகர்கள் இப்படிப் பலப்பல. அக்கடவுள்களுக்குக் குடும்பங்கள் பல; கூத்தின பை; வழிபாடுகள் பல; ஏடுகள் பல; விநித்திரமான உருவங்கள்—உள்ளங்கள் பல.

ஒன்றே குலம் என்று வாழ்ந்த திராவிடர்கள் இன்று வானத்திலே பூத்துக் கிடக்கும் நட்சத்திரங்கள் போல எண்ணத் தொலைபாடு சாதியினர்களாகப் பிரிந்து விட்டனர். ஒவ்வொரு சாதிக் குடும்பத்தினிகடவுள்கள், சாத்திரங்கள்; வழிபாடுகள்; வாழ்க்கை முறைகள் எண்ணிலடங்கா.

பெருமையுடனும், பெருமிதத்
துடனும் வாழ்ந்த திராவிட மக்களை
இவ்வாறு மரித்துவைத்து, "உன்
னைப் பார்த்தால் பாபய; தொட்
டால் நீட்டு; கிணத்தால் நீசத்
தனம்" என்று ஆரியபுரிமினர்
ஆர்ப்பரிக்கின்றனர்.

அம்மட்டோடா? யானைக் கூட்டத்தினிடையே நுழைந்து வீரவாளேந்தி அருந்து சமர் புரிந்த திராவிடர்கள்—எதிரி யின் ஈட்டிபூணியின் ஒளி கண்டு இமை கொட்டியவன் பேசு என்ரு சொல்லிய திராவிடர்கள் புல்லென் திரினைத் கண்டால் காலில் வீழ்வ தும், பூணையைப் பார்த்தால் வீட் டல் நுழைவதுமான இழிநிலக்கு அளாகி விட்டனர்.

‘இல்லை மல்லது நல்லதென்று’
என்று வாழ்ந்த திராவிடர்கள்
“வாழ்வாவது மாயம்,” “காமமே
இது பொய்யடா,” “காண் படுதல்லை
லாம் அகித்யமடா,” என்று அவரைப்
பாட்டுப் பாடுகின்றனர் சிந்தனை
நிறிதும் இன்றி.

பெண்ணை வாழ்க்கைத் துணையாகக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தப் பிரசுரிடர்கள், "பெண்ணின் மரபு பிசாசடா," "பூசலில் பூ மரபு பிசாசடா" என்று பட்டியலாக்கி இதைக் கிற்றனர். காதல் மணம் புரிந்துகொள்பவர்கள் திராவிடர்கள் வைதிக மணம் புரிந்து வாழ்வின் கவையை உடைத்து வாழுகின்றனர்.

“தெய்வத்தால் ஆகாதெனினும்”
முறியிடுகிற கையிலே வந்தது. “கவி
நாயகம்” என்று கீழ்க்கண்டிருப்பது
தெய்வத்தால் ஆகாதெனினும்”
முறியிடுகிற கையிலே வந்தது. “கவி
நாயகம்” என்று கீழ்க்கண்டிருப்பது

**வேறு எங்குமில்
தேய்ந்துபோன திராவிடத்திலே**

காரமுதல் கூற்தல்—சுருது
 னைக் கண்டான்—கேராவை இதழ்கள்
 முத்தப் பற்கள்—மோகனை புன்
 னகை—சிற்றிடை—சிவந்த மேனி.
 கன்னல் மொழியான். அவளருகே
 கையில் கோலுடன் ஓடிவன் நிற்றிக்
 குன் மன்னர்கள் பவனிவந்த வீதிநிலை
 யிலே. அக்குடைன் அவளதுகைசைக்க
 காதலனு? இல்லை. அருமையாகப் பெண்
 பெற்றெடுத்த வளர்த்தும் பெண்
 ணிப்பார்க்கமுடியாது பரிதவிக்கும்படி
 அவளது தகப்பன், மக்கள் நட
 மாடிக்கொண்டிருக்கும் வீதியையா
 ரம் அவன் ஏன் நிற்றினான்
 வேறென்றுமில்லை. அரைவயிற்று
 கஞ்சிக்கு மகளைப் பாடச்சொல்லில்
 ".அம்மா சோறு போடுங்க. நீங்கள்
 கல்லா யிருப்பீங்க" என்று சேரக்க
 குரலிலே 'வாழ்த்து'க்கூறி நிற்
 கருன். வீட்டுக்கார எசமானன்
 வேடிக்கை பார்த்து. வீதிவழி
 செல்லும் வாலிபர்கள் நின்
 பார்த்தின்றனர் பரவசமுடன். கு
 டனை அல்ல-குயில் போல் பாடிநி
 குமரியின் அழகை. அக்கஅமை
 களை.

• • •

மூலியிலே முக்காடிட்ட வள
னம் இளவயது மண்ணை உள்ளா
வேதனை தோய்ந்த உள்ளத்துடன்
அறிவு கெட்ட சமூகம் அவனாக
'கைவை' நாமம் குட்டிவிட்ட
வாழ்விழந்த வனிதையாடுகி
டான். ஆனால் வாலிப உணர்ச்சி
கள் அளவிடத்தில் தோன்றும் கெ
இருக்கும்? தோன்றத்தான் கெ

உணர்ச்சியால் தூண்டப்பட்ட உணர்ச்சியால் தன்மேல் மையல் அதைத் தன்மேல் தழுவினான்— கொண்டவனைத் தழுவினான். சில யாரும் அறியாவண்ணம். சில திங்கள்கள் சென்றன. அவளது அடிவாயில் 'கனக' ஓரம்பித்து விட்டது. இனி அவளால் மறைக்க முடியுமா? சமூகம் 'கிதவை'ப் பட்டத்துடன் 'கிபசாரி' பட்டமும் தந்துகிறது. அங்கினான். அஞ்சும் கஞ்சு உட்கொள்ள நினைக்கிறான். அப்போது அவளது அகக் கண்ணிலே தன் வயிற்றிலே உருவாகும் கிசியின் எழிலோகியத்தைக் காண்கிறான். வேதனை அடைகிறான். வேலையிலே நீர்வழிபிறகு. பெருமூச்சுகளில் நீர்வழிபிறகு. பெருமூச்சுகளிலிருந்து, சமூகத்திற்குப் பயந்த கஞ்சு உட்கொள்கிறான், தனக்கெல்லாம் தன் வயிற்றிலே உருவாகப் போகும் எழிலைத் தருகிறது.

வேறு பல 'சித்தவை'கள் சொரம் போய்க் கடைசியில் முழுகைந்திருக்கும் குப்பை மேட்டிலோ, ஞானக் கரையிலோ, வயல் பக்கமோ, வாய்க்கால் ஓரமோ தூக்கி எறி கின்றனர். எறியுமுன் அவர்களது உன்னம் துடிதுடிக்கும் நீரைவிட்டு நிலத்தக்கு வந்த மீன்போல, "கண்ணே! கன்னத்தனமாக உன்னைப் பெற்றேன், உனது மழையைக் கேட்டு கிழி, பாலுட்குத் தாலாட்டி வளர்க்க முடியாத டீர்பாவி யாகிவிட்டேன். என் செய்வென்! என் அருமைச் செல்வமே! மானத்திக்கு அஞ்சி, மதிசெட்ட சமூகத்திக்குப் பயத்த யாருமியா வேளைசிலை உன்னை நிர்த்தயாசூக் தரையிலே போடுகிறேன், நீ டீர்பாவி போ" என்று புலம்பிச் செல்கின்றனர்.

மற்றும் பல பெண்கள் டீர்பாவி போகாது ஞானக்கரையிலோ, கையிலோ, கையிலோ தங்கள் உயிரைத் தந்துவிடுகின்றனர்.

10

விதியிலே எச்சில் இலகனவந்தி
விழுகின்றன. விழுந்ததற்கு நிதி
இதன் பிச்சைக்காரர் சிறுவன்.
பக்கத்தே படுத்திருந்த குக்கர்
வந்து குரைக்கிறது. அப்போது
மும் காய்க்கும் போராட்டம் நடக்க
கிறது. அப்பயன் கடிபடுகிறான்.
இந்த வேளையில் மற்றொரு
(14-ம் பக்கம் பார்க்க)

(5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
யாஜ்னியின் உயிரை உறிஞ்சி
கிட்டடை! 18:12-ம் ஆண்டு
மார்ச்சின் மார்ச்சின் இம்மா
னிஸ்திவிருந்து மறைந்தான்!

யாஜ்னியின் வாலாறு முடிந்து
கிட்டடை! ஆனால் படித்தவர்
கொண்டய சந்திரன் முடியாது!
மார்ச்சின் கிராமியிருந்தால் பட்
டும், பதவியும், டணமும்
அவனைத்தேடி வந்திருக்கும்!
ஆனால் அவன் அதை விருப்ப
விகி! நாட்டு விடுதலைக்கு
போராடும் பாணை, காளான்
களும் கள்ளிகளும், பயங்கரப்
பள்ளங்களும் படு குழிகளும்,
சிறும் சிறுத்தைகளும், பட்
மெடுத்தாடும் பாம்புகளும்
நிறைந்த பாணையிடப் பயங்
காமானவை என்று தெரிந்துங்
கூட அவன் அதிலே சென்றான்!
ஏன்? சிரின் கழுதைக் கொடி
யின் கீழ் சென்ற கிட்டமெல்லாம்
வெற்றிக் கொடி நாட்டி கிரத்தி
பாடிய போம் இன்று மாற்குனி
டம் பண்டியிட்டுக் கிடக்கிறதே
என்ற எண்ணத்தான் அதற்குக்
காரணம்! ஆகவேதான் உரிமை
வாழ்வுக்காகப் போராடினான்!
தொல்லைகள் பல தொடந்த
போதிலும் சனைக்காது போராடி
னான்! கடைசி முச்சு உள்ள
வரை போராடினான்!

ஆகவே தோழர்களே! சற்றே
சிந்தனையை செலவிடுங்கள்! பல்
வேறு நாட்டு கடலிலைகளை, கம்
திராவிடத்தில் விளைந்த பொருள்
கள் ஏற்றிய கலங்கள் முத்தமிட
கிறப்போடு வாழ்ந்த நாம், இம்
பத்தில் கிறக்கொடி செதுக்கி
வீரம் விளைவித்த நாம், சுதந்
திரத்தோடு உரிமை வாழ்வு
வாழ்ந்த நாம், இன்று எந்த
கிலியிலே இருக்கிறோம் என்
பாணை எண்ணிப்பாருங்கள்!
பேச்சு சரிமை, எழுத்துரிமை,
சமூகநீதி—இவை எந்த நிலையி
நிருக்கின்றன என்பதை நினைத்

துப் பாருங்கள்! திராவிடம்
பெற்றெடுத்த மாணிக்கங்கள்
மலையாளிலும், பர்மாவிலும்
தேய்ந்து ஓடாகின்ற ரேஷத்தில்
இங்கு டாட்டாக்களும், டர்
லாக்களும் அரசாங்கத்தின்
அனுமதியுடன் கொள்ளையடித்
துக் கொழுப்பதைப்பாருங்கள்!
கண்டிப்பாக உங்கள் உள்ளத்
தில் தெளிவு பிறக்கும்! மார்ச்சின்
யின் வாழ்வில் ஏற்பட்ட மாறு
தல்கூட மகத்தான மாறுதல்
உங்கள் வாழ்விலும் ஏற்படும்!
பிறகு ஓட்டாடி வருவீர்கள்,
மேலை கரும்பும், கீழே கிப்பும்
பூசப்பட்டு பறக்கிறதே, அந்தக்
கொடியின் கீழுள்ள பாசாறை
நோக்கி! அதே குள்ளமான
உருவத்துடன், ஆனால் நிமிர்ந்த
நடைபுடன் செல்லுகிறோம்,
அவர்தான் அறிஞர் அண்ணா!
அவரைப் படைத்தளபதியாகக்

“போர்வாள்” வாசகர்க்கு!

முக்கிய அறிவிப்புகள்

* சில எதிர்பாராத இடையூறுகள் காரணமாக, நாம் முன்னர் அறிவித்தபடி, “போர்வாள்” தி. மு. க. இரண்டாம் ஆண்டு மலர், அடுத்த வாரம் வெளிவராது. இதற்குப் பதிலாக, மானில மாநாட்டின் போது, மானில மாநாட்டு மலர், சிறந்த முறையில் வெளியிடப்படும்.

* நம் “போர்வாள்” ஆசிரியர் மா. இளஞ்செழியன் B. A. (Hons) அவர்களின் திருமணம், சென்னையில் அடுத்த வாரம் நடைபெறும் காரணத்தால் அடுத்தவார “போர்வாள்” இதழ் வெளிவராது. அதற்கடுத்த வாரம் 22-9-51 முதல், இதழ், வழக்கம்போல் வெளிவரும்.

அ. அ. வ. லாள்,
“போர்வாள்”

(9-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
காங்கிரஸ் கட்சியின் தோல்
விக் காண்டத்திலே இணைக்கப்
பட்டவேண்டிய மற்றொரு படல
மாயிற்று, “கிராமத்திற்குத்
திரும்பிப் போ” என்ற இயக்
கம்.

தொட்டது துணைக் துறை
மனோர்கள் காங்கிரஸ் கட்சி
யினர் என்னும் உண்மையை
விளக்கும் இன்னொரு ஆதார
மாக மாறிற்று காங்கிரஸ் வாதி
களின் கிராம வாழ்க்கை உப
தேசம்.

நகரவாழ்க்கையைத் துறந்து
கிராம வாழ்க்கையை மேற்
கொள்ளும்படி உபதேசம் புரிந்
தனர் தேசியக் கட்சியினர்.

ஆனால் மக்களோ கிராம
வாழ்க்கையைத் துறந்து நகர
வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளலா
யினர்.

நாளுக்குநாள், கிராமங்களின்
ஜனத்தொகை குறைந்து, நகரங்
களின் மக்கட் தொகை கூடுத
லாக மாறிற்று.

வாரத்திற்கு வாரம், கிரா
மப் பகுதிகளிலிருந்து, மக்கள்,
கும்பல் கும்பலாக நகரப் பகுதி
களை நோக்கிப் பயணம்
தொடங்கலாயினர்.

மாத்தத்திற்கு மாதம், நகர
சகைகளின் தண்ணீர் வசதி—
ரோட் வசதி—வீட்டு வசதி—
முதலியவை நெருக்கடிக்குள்
ளாக வேண்டிய நிலைமை கிரா
மங்களிலிருந்து நகரங்களுக்கு
வந்து செல்பவர்களால் உருவா
கத் தொடங்கிற்று.

ஆண்டுக்கு ஆண்டு, அப்படிப்
புதிதாக வந்து குடியேறியவர்
கள் காரணமாக ஏற்படும் பிரச்
னங்களைத் தீர்த்து வைக்கவேண்
டிய பொறுப்பு திராவித தலைவரி
யாக மாறிவிட்டது கோசபை
உறுப்பினர்களுக்கு.
காங்கிரஸ் வாதிக்கின் “கிரா
மத்திற்குப் போ” இயக்கம் பரி
தறையிலேயும்.

தாபகமான தோல்வியை
அடைந்திருக்கிறது—கிராமம்
களைத் தடுத்து, காங்கிரஸ் காடு
வோர் தொகை, ஆயிரம் பதினா
யிரம் என்று அல்ல, இலட்சம்
கோடி என்று வளர்ந்தவந்திருக்
கிறது.

“திராவிட காடோர்”
“போர்வாள்” என அல்ல இத்
னைக் கண்டுபிடித் திருப்பது
சென்னை என்று சொல்லப்
படும் குடிமதிப்புக் கணக்கு
இருக்கிறதே அது உண்டுபிடித்
திருக்கிறது இந்த உண்மையை!
வெறிபிடித்த வெள்ளையர்கள்
நாடாண்ட காலைத் தில் எடுக்கப்
பட்ட சென்னை அல்ல—கை
னியமே உருவாகிவந்ததன்
காங்கிரஸ் கனவனவன்கள்
ஆட்சிக் காலத்து சென்னைத்
தான் கண்டுபிடித் திருக்கிறதே
இந்த உண்மையை.

1951 தொடக்கத்தில் “எம்ம
சர்க்காரால்” எடுக்கப்பட்ட
“எம்ம சென்னை” இருக்கிற
தல்லவா அதில்தான் இருக்
கிறது இந்த உண்மை
சென்ற பத்து ஆண்டுகளில்
இந்தியாவின் மொத்த மக்கள்
தொகை 100-க்குப் 14 வீதம்
உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால்,
(16-ம் பக்கம் பார்க்க)

“போர்வாள்”

சந்தா விவரம்

ஆண்டு ரூ. 6 8.0
6 மாதம் ரூ. 3 4 0

போர்வாள் கருவிகளை
பலமக்காரத் தெரு,
சென்னை 1.

(11-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கரகைகைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டே ஓடி வந்திருந்த, பையனுக்கு சியாயம் தீர்ப்பு போல். பிறகு இரு காய்க்குக்கும் போர். சிறுவனது கைகளில் செங்குத்தி வழிகிறது. பார்த்துப் பரிதாபப் படுபவரோ, பரிதாபம் செய்யவரோ யாரையும் காணோம்.

அதோ, மெருகு குளையாத மோட்டாரிலே உலர்ச்சி மோன் செல்லுகிறார். ஓய்யாரியின் வீட்டிற்கு. மோட்டார் வீட்டை அடைகிறது. கணவான் இறங்குகிறார் காரை விட்டு. கால் இழந்த பச்சைக்காரன், "ஐயோ, காசு போடுங்க" என்று தனது 'திருவோட்டை' கீட்டுகிறான். சினம் மெலிட்டி மோன் செருப்புக் காலால் அவனை எட்டி உதைத்து விட்டுச் சிக்காரியின் வீட்டிற்குள் ஹழுகிறார். உதைப்பட்ட கொண்டி மூர்ச்சையாகிக் கிழே சாய்கிறான். இதைப்பார்த்துக் கண்டிக்க—தண்டிக்க எவரும் முன்வரக் காணோம். பணத்திற்கு அவ்வளவு 'மேன்மை' போலும்.

கள்ள மாரக்கெட்டிலே கொள்ளை லாப மடிக்கிறான் ஒரு கயவன். வெளி உலகு தன்னைத் தூற்றுகிறதை வெள்ளி ரிஷபம் செய்யது வைக்கிறான் விடயனுக்கு. கோவில் குறுக்குக்கும், கூடியிருக்கும் பக்தர் குழாமும் அந்த வியாபாரியைப் பாராட்டுகின்றனர். பகவானுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பூசைப் பெருஞ்சுனை விபரபாரிக்கு அளித்துப் பெருமைப்படுத்துகின்றனர். கட்டவுளுக்குச் செய்யத் 'திருப்பணி'யால் தம் கள்ள வானியம் மறைக்கப்பட்டது கண்டு வியாபாரி மகிழ்கிறார். கட்டவுளுக்குக்கூட லஞ்சம் தரவேண்டும் போலும்.

வயோதிகன்—வயது நாற்பதாறும்—கிதி மிருந்தவன். ஆனால் மதி மக்கியவன். கட்டிய மனைவி கள் மூவரும் கால வெள்ளத்தில் மூழ்கிவிட்டனர். காமம் தனிய அல்ல அவனுக்கு. வழியில் செல்லும் இனம் வனிதையர்மீது தன் விழியைச் செலுத்துகிறான் வேட்கை தனிபுமா வென்று. வீழ்

பவர் யாருமில்லை. வேதனை அடைகிறான். வாடி வந்திருந்தான் வற்றல் போல். காலம் அல்ல பணம் அவனுக்கு அனுசூலம் செய்யிறது. அவன் உறவினர்களில் பாரி ஒருவன் தன் பெண்ணை ஒருவரும் மணக்காததால் அவனிடம் ஒப்படைக்கிறான். பிறகு அந்த வழை இடந்து போகிறான். பச்சினம் பாவை தனது பத்தினியானான் என்று அந்தப் பணக்காரன் பரவச மடைகிறான். 'கூனியிடம் அகப்பட்டு கிளியோல்' ஆகிவிடுகிறான் அக்கிளி மொழியான். அவன் உன்னம் உடைகிறது. முடிவில் மரணபுரி கோக்கிச் சென்றுவிடுகிறான். வயோதிகன் வாடுகிறான் காமப் பசியால்.

நடன ராணி—நாகரிக ராணி. நாட்டியம் ஆடுகிறான். அவன் தன் உடலை விற்கும் ஓய்யாரி. தன்னை நாடி வீடு தேடி வரும் 'தலைப் பசிக்காரர்களை தன் வேல் விழியால் மயக்கி விழவைப்பான். வனியல் ஒலியால் அவர்களை வணக்க வைப்பான். மொழியால் மோகம் மூட்டுவான். மார்பு காட்டி மயக்குவான். கொடி இடையைக் காட்டி உன்னம் துடித்துக்கச் செய்ய வான். வந்த வாலிபன் அவளது வெறி பாட்டத்தில் சொக்கிப்போய் பஞ்சுணியில் கிடப்பான். உடனே அவன் அவளை இன்புபுரிக்கு அழைத்துச் செல்வான். மறுகணம் அவனிடம் வந்து குவிபும் அவன் கொண்டு வந்த செல்வங்கள். இது அவளது நிதிதய வாழ்க்கை.

உடையோ காவி, உள்ளமோ கபடம்—காமம். பேசுவதோ உலகம் மாயை என்ற வரட்டு வேதாந்தம். கையில் கசக்குவதோ கடவுள் பெயரைச் சொல்லி கஞ்சா. கையில் பிடிப்பதோ தன்னை கமண்டலம். கண் மூடி மௌனியோ போல வேட்டிட்டு, கணவான்களை மயக்கிக் காசு பறிப்பது அவரது நித்திய சூழம். காலம் தன்னு வதோ விஜ் மாதர்களிடம், பசுவில் பாலாகத்தைப் பற்றிய பேச்சு. இரவிலே கண்ணன் காட்டிய 'வழி கள்'.

அதோ மதகுரு செல்லுகிறார் பட்டுப் பிதாம்பரம் அணிந்துகொண்டு.

மகை வானின் பிரதிநிதி, மத்த தக்கு அகிபதி. நடந்து செல்லுகிறோ? அல்லது கவின வண்டியில் செல்லுகிறோ? அதான் அவருக்குப் பிடிக்காதே. அப்பே வடிவானவர், ஆண்டவனின் திய நாமத்தையே பூஜிப்பவர், கருணை வடியும் கண்ணார், காண்போரார், காமத்தை அதன் கோலத்தில் காலத்தையும் அதன் கோலத்தையும் அறிபவர்—அவர வண்டியில்—விஞ்ஞானி என்னும் அஞ்ஞானி கண்டு பிடித்த வண்டியில் செல்வார்? தண்டியலில் செல்லுகிற தபாபரணி. தமாள ருணம் படைத்த பிரதிநிதி. தண்டியல் தானு தயாபரனின் தயவாலர் தூக்கிச் செல்லுகிறார்? அந்த வல்லமைதான் அவருக்குக் கிடை யாதே. தண்டியலை ஆறு மனிதர்கள் அல்லவோ தூக்கிச் செல்லுகின்றனர். பாவம்! அவர்களுக்கு உடலும் உன்னமும் வேதனை பெறுக்காததால் 'ஆடி, ஊடி' என்று சொல்லிய வண்ணம் கரும் வெயிலிலே மடத்திற்கு அவரைக் கொண்டு செல்லுகின்றனர். அவர்—அந்த மதகுரு—மகைவானின் பிரதிநிதி—அப்பே வடிவானவராம்.

ஆலயத்திலே ஆண்டவனுக்கு அபரிமிதமாய் ஆனீசுபால் அடி ஷேகமரகிறது. ஆலயத்திற்கு வெளியே ஆசிரமாரியம் பச்சினம் குழந்தைகள் பால் இல்லாத—உணவு இல்லாத அழுது துடிக்கின்றனர். ஆலய முழுதும் அவ் கார விளக்குகள். ஆலயத்துக்கு வெளியே உள்ள குடிசைகள் முழுதும் இருள். பக்திக்கும் பசித்தியக் காரத்தனத்துக்கும் என்ன ஒற்றுமை விழா ஓர் புறம்! வேதனை ஓர் புறம்! விசித்திரமான போக்கு!

வேள்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன. வீணை நெய்யும், கோதுமை போன்ற தானிய வகைகளும் கொட்டப்படுகின்றன. உயிர்ப்பலி யும் நடக்கிறது. அதோ, பசி வேதனையால் பலர் அலறித் துடிக்கின்றனர். மக்கள் படும துயரைப் பாராமல் அவர்கள் மந்திரம் ஜபிக்கின்றனர். பரிதாபத்துக்குரிய காட்சி!

தென்றல்—குளிர் காற்றைக் இனத்தென்ன?

தேய்த்துபோன திராவிடம்.

ஆம், தேய்த்துபோன திராவிடம். முடிவு... மாய்த்துவிடு. திசை மாசுவை மாய்த்துவிடுமோ? திராவிட இனஞர்களே — வாலிபர்களே — பெரியோர்களே தீர்ப்புக் கூறுங்கள்.

(7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

விட அதிகமானவைகளை இருக்க முடியாது! அவ்வளவு குணத்த மடைத்தார் அரசர்!

இன்பமும், தன்பமும், மெழுகியும் மனச் சோர்வும், பிறப்பும் இறப்பும், "வாழ்க்கை", என்னும் வண்டியின் இரு சக்கரங்களில் வரா?... அவை பிரம்மாவின் விஷம் அவ்வளவு நடமுடியாது!... இவ்வாசர் பிறந்ததும் துணைதல்! மட்டற்றமெழுகி! அவர் காணாத போனதும் மீளாததும்! மீண்டும் இவ்வாசர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதும் எல்லையில்லா குணத்தம்!...

அந்த எல்லையற்ற ஆனந்தத்தை யடுத்து மக்களிடையே அளவற்ற வகுத்தம் குடிசெண்டது! ஆம். முல்லை காட்டு இராணி—சாந்த செருகுணி — அன்புள்ள கொண்ட அரசரின் அருமை மனைவி—அழகு இவ்வாசரின் அன்புத் தாய்—இயற்கை யெய்திவிட்டாள்! அழகுமைத்தனைப் பிரிந்த ஏக்கத்தால்!

ஆம். இவ்வாசர் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட செய்தியை அரசியாருக்கு அறிவிக்க அந்தப் புறம் கோக்கி விரைந்து சென்றுகொண்டது. தாள் வேந்தர்! அரசியார் இயற்கை யெய்திய செய்தியை மன்னருக்குத் தெரிவிக்க அழுதுகொண்டே ஓடி வந்தான் ஒரு பணிப்பெண்! மன்னர் மீண்டும் மீளாத தயரில் மூழ்கினார்.

அவரின் உயிர்த் தொழுவைய நான் முத்தம் கொண்டு, ஆரியன் ஈறுக அரசவைவியிலிருந்தோர் யாவரும் அவர்களுக்கு எட்டின் சருகு கொண்டிருந்தோர் எட்டின் கணை உதிர்ந்தோர் எட்டின் கணை.

(தொடரும்)

பது ஒருவன்! உன்பது ஒருவன்! வினாத்தமான் அமைப்பு!

கப்பல் ஏறுகிறான் அவன்—புத்தத்தக்கோ, வானிப்புத்தக்கோ அல்ல. நேற்று காடு சென்று இரத்தத்தை வியாவையாகக் கொட்டி வயிறு வளர்க்க. பிறந்த பொன் மூட்டையும், பெற்ற தாயையும், ஆணைத்து மகிழ்வுற்ற குழந்தையையும் தனியே தவிக்கவிட்டுப் பிரிகிறான். பல ஆண்டுகள் கழித்துத் திருப்புகிறான் பழைய நினைமயிலேயே. நாடு அப்படியே இருக்கிறது. தாசின் சமாதியைக் காண்கிறான். கட்டிய மனைவி காட்டுத் துரும்பாக்கி காட்டி அளிக்கிறான். அவன் தனிமை குழந்தை மான்டுபாணத்தைக் காட்டுகிறது. கண்ணீர் விடுகிறான். அவன் வாழ்வு துன்பக்கேணி யாகிறது.

முடிவு தேய்த்து போன திராவிடத்திலே இப்படிப்பட்ட சித்திரங்கள் ஏராளம்.

தீயரின் கூட்டுறவால் தேய்த்து போன திராவிடத்திலே வானிடை உறவாடும் மலைகளும், மலை வீழ்வு விகளும் இருந்ததென்ன? வயல் கள் குழ வற்றாத நிலைகள் வளின்து வளின்து பாய்ந்திருந்ததென்ன? மான்குயில்கள் கூவிடும் பூஞ்சோலைகளும், மயிலாடும் காண்கள் கரும் இருந்ததென்ன? தேவெழு குடித்தனங்களும், நறுமணம் கமழும் மலர்களும் இருந்ததென்ன? அல்லிகள் அலர்ந்தும் குளங்களும், தாமரைகள் மலர்ந்தும் தடாக்களும் இருந்ததென்ன? தேக்கமும், சந்தனமும், மூங்கிலும் விரையும் காடுகள், அங்கே உலகி நம் யானைகளும், புலிதும், மான் களும் இருந்ததென்ன? மண்ணுக் கடியிலே பொன்னும் பிறவும், முப்புறமும் அலைகடலும், அதன் கீழே முத்தம் பவளமும் இருந்ததென்ன? நஞ்சையும், புஞ்சையும் அதில் நவ தானியங்களும் இருந்ததென்ன? கவிஞர்கள், கலைவான்கள், மதிவான்கள் இருந்ததென்ன? செல்வந்தர்கள், சிங்காரிகள் இருந்ததென்ன? இறந்தோர்—காலைக் கதிரவன்—மாலை மதி—கண் சிமிட்டும் உடுக்கைகள்—வண்ணமுகில்கள் இருந்ததென்ன?

தடாக்களும் இருந்ததென்ன? தேக்கமும், சந்தனமும், மூங்கிலும் விரையும் காடுகள், அங்கே உலகி நம் யானைகளும், புலிதும், மான் களும் இருந்ததென்ன? மண்ணுக் கடியிலே பொன்னும் பிறவும், முப்புறமும் அலைகடலும், அதன் கீழே முத்தம் பவளமும் இருந்ததென்ன? நஞ்சையும், புஞ்சையும் அதில் நவ தானியங்களும் இருந்ததென்ன? கவிஞர்கள், கலைவான்கள், மதிவான்கள் இருந்ததென்ன? செல்வந்தர்கள், சிங்காரிகள் இருந்ததென்ன? இறந்தோர்—காலைக் கதிரவன்—மாலை மதி—கண் சிமிட்டும் உடுக்கைகள்—வண்ணமுகில்கள் இருந்ததென்ன?

வாழ்கான் முழுவதும் கயலியே உழைக்கிறது. ஆனால் பவனது வாழ்வு வளம் பெறவில்லை. வறுமையால் வாடுகிறான். உழைப்பான் விதைக்காது வாழ்வு செல்லுகிறான். உழைப்பான் செல்லுகிறான்.

(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
கோபித்தாலும், எவர் கட்டளை
யிட்டாலும், இவற்றிலே எது
வும் தன் தன் இயல்பை ஒரு
போதும் மாற்றிக் கொள்ளாத.
அதுபோலத்தான், திராவிட
முன்னேற்றக் கழகமும், ஆள
வந்தார்கள் 144 போட்டியிட்டு
டார்கள் என்ற காரணத்
திற்காக, தன்னுடைய பகுத்தறி
வுப் பிரசாரத்தை ஒரு விசேஷ
நோம் கட்டி நிறுத்திவைக்காது.

இந்த அரிய உண்மையைத்
தான், திண்டுக்கல் வட்டாரத்
தைச் சேர்ந்த சித்தையன்
கோட்டை, மிகத் தெளிவாக
விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறதா—
? 1-8-51 அன்று.

அன்றைய தினம் மாலை அல்
லுரில் ஸ்டைப்பெந்திருந்த கழகக்
கூட்டத்திற்குத் திடீரென 144
போடப்பட்டது நம் ஆட்சியா
ளர்களால்! ஜனநாயகத்தின்
உயிர்ப்பாடிபோன்ற பேச்சரிமை
யை ஆட்சியாளர்கள் அழிக்க
முயன்றால் அதைப் பார்த்துக்
கொண்டு சும்மாவா இருப்பார்
எனக் கழக வீரர்கள்? சிங்க
கறகம் எனச் சிறி எழுந்தார்
கள். அஞ்சா நெஞ்சுடன்
அறப்போர் புரிந்தார்கள்.
தடையை மீறிக் கூட்டத்தைத்
தொடக்கினார்கள். பேச்சரிமை
எங்கள் பிரப்புரிமை என்று வீர
முழக்கமிட்டார்கள்.

தடையை மீறிக் கொற்
பொழிவாற்ற முயன்ற நம்
“போர்வாள்” துணையாகிய
காஞ்சிகல்யாணசுந்தரம் அவர்க
ளும், கூட்டத்தை நடத்திய
முன்னணி வீரர்கள் ஆர். எஸ்.
எஸ். நடராசன், கே. எஸ். காம
ராசன், எஸ். வெங்கடாசலம்,
எம். எஸ். எஸ். மணி, என்.
அப்துல்காதிர், கே. சாகுல்

அமிது, டி. காளிசுரன், எஸ்.
ரத்தினசாமி, எம். காமாட்சி
ஆகியோரும் கைது செய்யப்பட்
டுள்ளனர் ஆட்சியாளர்களால்!

பேச்சரிமையை நிலைநாட்டிய
அந்த அஞ்சா நெஞ்சர்களைத்
திராவிட சமுதாயம் மனமார
வாழ்த்துகிறது. அதே கேரத்
தில், திராவிட முன்னேற்றக்
கழகத்தின் பகுத்தறிவுப் பிரசா
ரத்திற்கு 144 போட்ட முயன்
ரால் இப்படித்தான் படுதோல்வி
அடைவர் ஆட்சியாளர்கள்—
எனவே இனிப்பாவது இத்
தகைய வீண் செயல்களில்
இறங்கவேண்டாம் என்று
அவர்களை எச்சரிக்கவும்
விரும்புகிறேன்.

(18-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அதே பத்து ஆண்டுகளில்,
நகரங்களின் மக்கள் தொகை
யை மட்டும் தனியாகக் கணக்
கிட்டுப் பார்த்தால், அது,
100-க்கு 44 வீதம் உயர்ந்திருக்
கிறதாம். சராசரி மக்கள்
தொகை 14 சதவீதம் மட்
டும் உயர்ந்து, நகரங்களின் மக்
கள் தொகை மட்டும் 44 சத
வீதம் உயர்ந்திருப்பதிலிருந்து
ஏராளமான மக்கள் கிராமப்
பகுதிகளிலிருந்து நகரப் பகுதி
களுக்குக் குடியேறியிருப்பது
தெளிவாகத் தெரிகிறதாம்.

இப்படி பெல்லாம் வாய்
திறந்து பேசியிருக்கிறதே நம்ம
சர்க்காரால் எடுக்கப்பட்டு நம்ம
சர்க்காரால் வெளியிடப்பட்ட
டுள்ள நம்ம சென்சஸ்.

ஆய்! அகில இந்திய காங்
ரஸ் கட்சியின் அன்றோர்
நான் நடத்திவந்த “கிராமத்திற்

குத் திருமுடிப்போ” என்னும்
இயக்கம் பெற்றுள்ள பெரிய
தோர் தோல்கியைத்தான் திட்ட
வட்டமாக எடுத்துக்காட்டி
யிருக்கிறதே 1951-ம் ஆண்டின்
சென்சஸ்.

காங்கிரஸ் கட்சியினர்
தோல்விக் காண்டத்தில் இதைக்
கப்பட வேண்டிய புதிய படலம்
இது!

சிந்திக்கத் தூண்டும் சிறந்த நூல்கள்!

அண்ணுதரையியற்றியவை

செல்ஸ்பிளேன்	1 0
சாது	0 8
ஆலையூர் உபதேசம்	0 12
எமில்லிசோலா	0 6
வந்தது விபத்து	0 12
போர் முரசு	0 8
நாடு ஏதும்	0 6
தொழிலாளர் பிரச்சினை	0 6
வாணிகர்கள்	0 4
தி பாவட்டம்	0 8
தமிழர் மறுமலர்ச்சி	0 8
தூலியைப்புகள்	0 4
மறுமலர்ச்சி	0 4

மா. இளஞ்செழியன் இயற்றியவை
இந்திய அரசியல் திட்டம் 2 0
தமிழன் தொடுத்த போர் 1 12
வகுப்புரிமை போராட்டம் 1 12
(சு. அன்பழகன்)

இராதாணுடன் இயற்றியவை

மண்புயல்	2 0
இனவாதி	1 8
மற்றும் திருமணங்களுக்குப் பரிசளிப்பதற்கு ஏற்ற நூல்கள் பல எம்மிடம் கிடைக்கும்.	

பகுத்தறிவுப் பாசறை

147, பவழக்காரத் தெரு சென்னை

END OF
ISSUE